

ת"פ 34108/01/23 - מדינת ישראל נגד יצחק בריהון, נתנאל בריהון

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 34108-01-23 מדינת ישראל נ' בריהון(עציר)

ואח'

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

1. יצחק בריהון

2. נתנאל בריהון

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על בסיס הודאתם בעבירות הבאות: **הנאשם 1** הורשע בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) ואילו **נאשם 2** הורשע בעבירת סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת + סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין המועדים 16.3.22 ועד 16.3.23 שכר נאשם 1 דירה ולאחר כשלושה חודשים עבר להתגורר בה נאשם 2. ביום 4.1.23 נמצא נאשם 1 מחזיק בחדר השינה בדירה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 8.435 קילוגרם נטו כשהוא מחולק ל-8 שקיות וזאת שלא לשימוש עצמי. נאשם 2 סייע לנאשם 1 להחזיק את הסם כשהוא מודע להימצאותו בדירה.

2. להשלמת התמונה יצוין כי הודאת הנאשמים באה אגב הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום והצדדים טענו לעונש באופן חופשי ללא הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו ואת כמות הסם הגדולה שהוחזקה, כשהיא ארוזה ומחולקת בשקיות. ביחס למתחם הענישה הפנתה המאשימה לפסיקה ועתרה למתחם ענישה זהה לשני הנאשמים, הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה למקם את עונשו של נאשם 1 במרכז המתחם, בין היתר בשל עברו הנקי והודאתו, ואת עונשו של נאשם 2 בחלקו העליון של המתחם, בין היתר בשל עברו הפלילי.

4. ב"כ הנאשמים טען כי סוג הסם קל יחסית ואין מדובר בעבירת גידול. כן הפנה לפסיקה וטען כי מתחם

הענישה בעבירות מסוג זה נע בין מאסר מותנה ועד עשרה חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשמים נטען כי מדובר באחים הנעדרים כל תמיכה משפחתית ונסיבות חייהם אינן קלות. ביחס לנאשם 1 נטען שעברו נקי, הוא קיבל אחריות מידית למעשיו וסובל ממחלת נפש. ביחס לנאשם 2 נטען כי עברו בתחום הסמים אינו מכביד, חלקו בעבירה הנוכחית קל יחסית והוא הורשע בעבירת סיוע ולא בעבירה המושלמת. לאור כל זאת עתרו הנאשמים להסתפק בימי מעצרם.

5. **נאשם 1** בדברו האחרון הביע צער על מעשיו ורצון לשקם את חייו. **נאשם 2** ציין כי אחיו סיפק לו קורת גג והוא מבין שהיה עליו להימנע מלשתף עמו פעולה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. שני הצדדים סברו שיש לקבוע מתחם זהה לשני הנאשמים, הגם שהורשעו בעבירות שונות וקיימת שונות עובדתית במעשיהם. אין בידי לקבל טיעון זה. כאמור, חלקם העובדתי של הנאשמים שונה באופן מהותי ואף הענישה המרבית בעבירות בהן הורשעו שונה משמעותית (בעבירת סיוע העונש המרבי הוא מחצית מהעונש הקבוע בצד העבירה המושלמת, ראו סעיף 32 לחוק העונשין). הגם שעונשו (בפועל) של המסייע אינו בהכרח מחצית מעונשו של העבריין העיקרי, אזי על השונות שבין המעשים, כמו גם העונש המרבי הקבוע בצד העבירה, לבוא לידי ביטוי בקביעת גבולות מתחם הענישה (ע"פ 8598/14 **אריאל אלמליח נ' מדינת ישראל** (1.3.2015) סעיפים 10-11; להלן - **עניין אלמליח**).

7. במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של בטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי בלבד ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים העקיפים והישירים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט מעבירות הסמים. הדברים מתעצמים לנוכח כמות הסם הגדולה (מעל 8 ק"ג), והגם שמדובר בסם מסוג קנבוס אין להקל ראש בחומרת הדברים (ראו למשל: ע"פ 6299/20 **שחר חן נ' מדינת ישראל** (4.2.2021); ע"פ 2596/18 **כפיר זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.2018)).

8. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין, כאמור, שהגם שמדובר בסם מסוג קנבוס, כמות הסם משמעותית והיא חולקה לשקיות ונארזה בקרטונים, ולכן הנזק שעשוי היה להיגרם הוא ממשי. ביחס לחלקו של נאשם 2 יש להביא בחשבון כי נאשם 1 הוא ששכר את הדירה והחזיק בה ואילו נאשם 2 התגורר בה בהתאם לרשות שקיבל. עוד אדגיש שכתב האישום אינו מציין במה התבטא הסיוע שהעניק נאשם 2 למעט העובדה שנכח בדירה והיה מודע להימצאות הסם בדירה. מדובר אפוא בסיוע פאסיבי מכוח נוכחות בלבד שחזקה את ידיו של נאשם 1 (ע"פ 4800/11 **אימן מגיס נ' מדינת ישראל** (31.1.2013); ע"פ 7704/13 **מרגולין ואח' נ' מדינת ישראל** (8.12.2015), פסקה 25) המצוי במדרג נמוך של חומרה מבין קשת האפשרויות הקיימות בסיוע לעבריין העיקרי (השוו: **עניין אלמליח**, פסקה 11).

9. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות סמים הקשורות לשרשרת ההפצה מחמירה ולנסיבות האישיות ניתן, ככלל, משקל מופחת. בעניין זה נקבע לא אחת כי "ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומחמירה ... [ו] כי יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה" (ע"פ 8988/16 אשר בן סימון נ' מדינת ישראל (8.3.2017)). הענישה המחמירה נועדה להרתיע מפני ביצוע, וזאת על מנת להגן על הציבור מפני השפעותיו הקשות של הסם (רע"פ 4512/15 הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015); ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010)).

10. בעניין מדיניות הענישה בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית אפנה לרע"פ 7570-21 זיהאד אבו סוילם נ' מדינת ישראל (11.11.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת קנבוס וקוקאין במשקל כולל של 4 ק"ג ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; רע"פ 2557/12 תמם פרדי נ' מדינת ישראל (5.4.2012), בו הוטלו על נאשם 14 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת 10 ק"ג קנבוס; רע"פ 5469/08 יובל נחמני נ' מדינת ישראל (23.06.2008) בו נידון הנאשם ל-15 חודשי מאסר לאחר שנמצא מחזיק במשאית בה נהג ארבעה שקים שהכילו סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל כולל של 36.6 ק"ג; עפ"ג 38161-12-16 אלעול נ' מדינת ישראל (18.01.2017), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת 6 ק"ג של קנבוס ונידון ל-14 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 51006-11-21 מדינת ישראל נ' מורשד ג'בארין (23.6.2022), בו נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהחזיק ביחד עם אחר, בכ-6 ק"ג של סמים מסוג קנבוס וחשיש, כשחלק מהסמים ארוזים, לצד משקל אלקטרוני וציוד נוסף המיועד לטיפול בסמים וחלוקתם לאריזות; ת"פ 47640-06-18 מדינת ישראל נ' אבו סבית ואח' (25.6.2019) בו הורשע נאשם בהחזקת 6 קילו קנבוס בתא המטען של רכבו ונידון לעשרה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. נאשם נוסף הורשע בסיוע להחזקה ונידון לארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות; ת"פ 61820-08-21 מדינת ישראל נ' רואש (19.9.2022) בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 15-36 חודשי מאסר בגין החזקה של כ-30 ק"ג קנבוס וכן מספר עבירות של סחר בסם; ת"פ 51943-05-20 מדינת ישראל נ' סאלם בן עלי סאנע (9.3.2023), בו הורשע הנאשם בהחזקת 8.5 ק"ג קנבוס, מחולק ל-3 אריזות בתא המטען של רכבו. נקבע מתחם הנע בין 16-36 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם נגזרו 16 חודשי מאסר ועונשים נלווים; ת"פ 32793-08-18 מדינת ישראל נ' תראבין ואח' (10.2.2020), בו נקבע מתחם הנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת 12 ק"ג קנבוס בתא מטען ברכבו של הנאשם; ת"פ 17157-08-20 מדינת ישראל נ' אבו ארסיס (1.3.2021), בו הורשע נאשם בהחזקת 9 ק"ג חשיש ברכבו והוטלו עליו 11 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה, נע ביחס לנאשם 1 בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר ואילו ביחס לנאשם 2 בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר.

קביעת עונשם של הנאשמים

12. טיעונה של ההגנה לא ביקש להביא בחשבון שיקולי שיקום ואף לא התבקשה הפניה לתסקיר. ואכן, אין מקום לשקול שיקולי שיקום והעונש יגזר אפוא בגדרי מתחם הענישה.

13. לצורך קביעת עונשם של הנאשמים הבאתי בחשבון את גילם הצעיר יחסית (ילידי 1993 ו-1996) ואת הודאתם בביצוע העבירות שחסכה זמן שיפוטי כמו גם שהיא מעידה על קבלת אחריות והפנמת הפסול במעשה. כן הבאתי בחשבון את נסיבות חייהם, כפי שפרט הסגור, ואת הטענה כי הם נעדרי כל תמיכה משפחתית. הבאתי עוד בחשבון את התקופה בה שוהים הנאשמים במעצר ואת הפגיעה שתיגרם להם בשל העונש שיוטל עליהם. ברי בעיני שעונש מאסר בכליאה עלול לפגוע בנאשמים באופן לא קל והבאתי נתון זה בחשבון. הדברים נכונים במיוחד בעניינו של נאשם 1 שעברו נקי, הוא סובל ממחלת נפש והוא עצור לראשונה בחייו. יש למקם את עונשו אפוא קרוב לתחתית המתחם, אם כי שלא בתחתית (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 **עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (24.4.2023); פסקה 11). בעניינו של נאשם 2 הבאתי בחשבון גם את עברו הפלילי המכביד, אם כי הוא אינו כולל עבירות סמים (למעט אחת) ואת העובדה שריצה בעבר מספר מאסרים בפועל.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 12 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 4.1.23.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו, כל עבירת סמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים כאשר הראשון בהם ביום 1.8.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים במועד תעמיד את יתרת הסכום לפירעון מיידי.

נאשם 2

א. 5 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 4.1.23.

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו, כל עבירת סמים שהיא פשע.

מוצגים: סמים ואריזות - להשמיד.

ביחס לשאר המוצגים, ככל שקיימים - תוגש בקשה מפורטת.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י' אייר תשפ"ג, 01 מאי 2023, במעמד הצדדים.